

Helsingin taidetta tammikuussa

Kun astut portaita Taide-
maalariiliiton Galleriaan Ilp-
po Alhon Yes-näyttelyyn, tu-
lee vastaan kuva, josta voisi
päättellä, että tästä tulee
erilainen näyttely kuin
Ilppolta on totuttu odotta-
maan. Mutta sitten kun astut
sisään, huomaat että eipäs ol-
lutkaan niin.

Ilppo Alholla on ollut pää-
asiassa maailmankaikkeus
lähtökohtana. Ensimmäisen
huoneen punainen päätyö,
joka on valaistu oranssilla
lampulla, liittyy rautatiekis-
koineen ja maisemineen ja si-
nisine pulloineen avaruuteen
ja jokainen näkee siinä oman
maisemansa. Itse näin siinä
aurinkoisen hiekkarannan
jalanjälkineen. Maailman-
kaikkeus oli perähuoneen
ovaalien töidenkin ajatukse-
na – musta yötaivas ja hopei-
nen onnen maisema. Yleensä
työt olivat pääväritöitä kuten
akryyllillä maalattu keltainen
peti sinisine patjoineen. Sei-
nällä oli suuri ympyrä, joka
liittyi Ilppo Alhon työkalu-
pakkiiin: Tee se itse -taide-
teokseen. Puulaatikossa on
mahdollisuudet kolmeen kil-
peen – kallein 14 500, halvin
2 000 markkaa. Se kallein oli
toteutettu kilvessä olevine
sanoineen ympyrässä, jossa
oli sanoja kaikista mahdolli-
sista nykytaiteeseen liittyvis-
tä asioista englanniksi – vesi,
historia, ruoho, kuolema, iho,
vaha, öljy, tuli, myytti ja niin
edelleen. Pienempään voi va-
lita itse oman mieltymyksen-
sä mukaan ylevää tuskaa, ki-
pua ja haurautta kuvaavia
sanoja...

Helmiä

Ripustus virittää gallerian taideteokseksi

Ilppo Alho on tehnyt haastavan
näyttelykokonaisuuden. Terä-
väreunaisen väriabstraktion maa-
larina alkuaan tunnettu Alho laa-
jensi teoksiaan pari vuotta sitten
kolmiulotteisiksi, galleriatilaan.

Linja tuntuu vankentuvan.
TM-galleria on kokonaisuutena
viritetty ripustuksella kuin yh-
deksi väriabstraktiseksi työksi.
Erilliset teokset ovat hyvin vah-
vasti elementteinä yhteisessä ti-
lassa.

Mutta teosten kainalossa taitaa
olla vähän ketunhantaa. Värit
ovat toisaalta puhtaasti, siis mo-
dernisti, esillä: isoja seinäpintoja,
värillisiä loisteputkia, mutta toi-
saalta myös maalattuna pienois-
rautatien kiskona tai sinisenä li-
monaatina, siis leikkinä vakavilla
asioilla.

Viereisellä seinällä halvat ko-
ristepeilit ja teoksena lähes huo-
maamaton kukkalaatikko tekevät
oman ironisen tunkeutumisensa
korkeaviritteiseen taidemaail-
maan.

Lopulta tuntuu kuin Alho pu-
reutuisi perustavalla tavalla kuva-
taiteessa vallitseviin viestityyp-

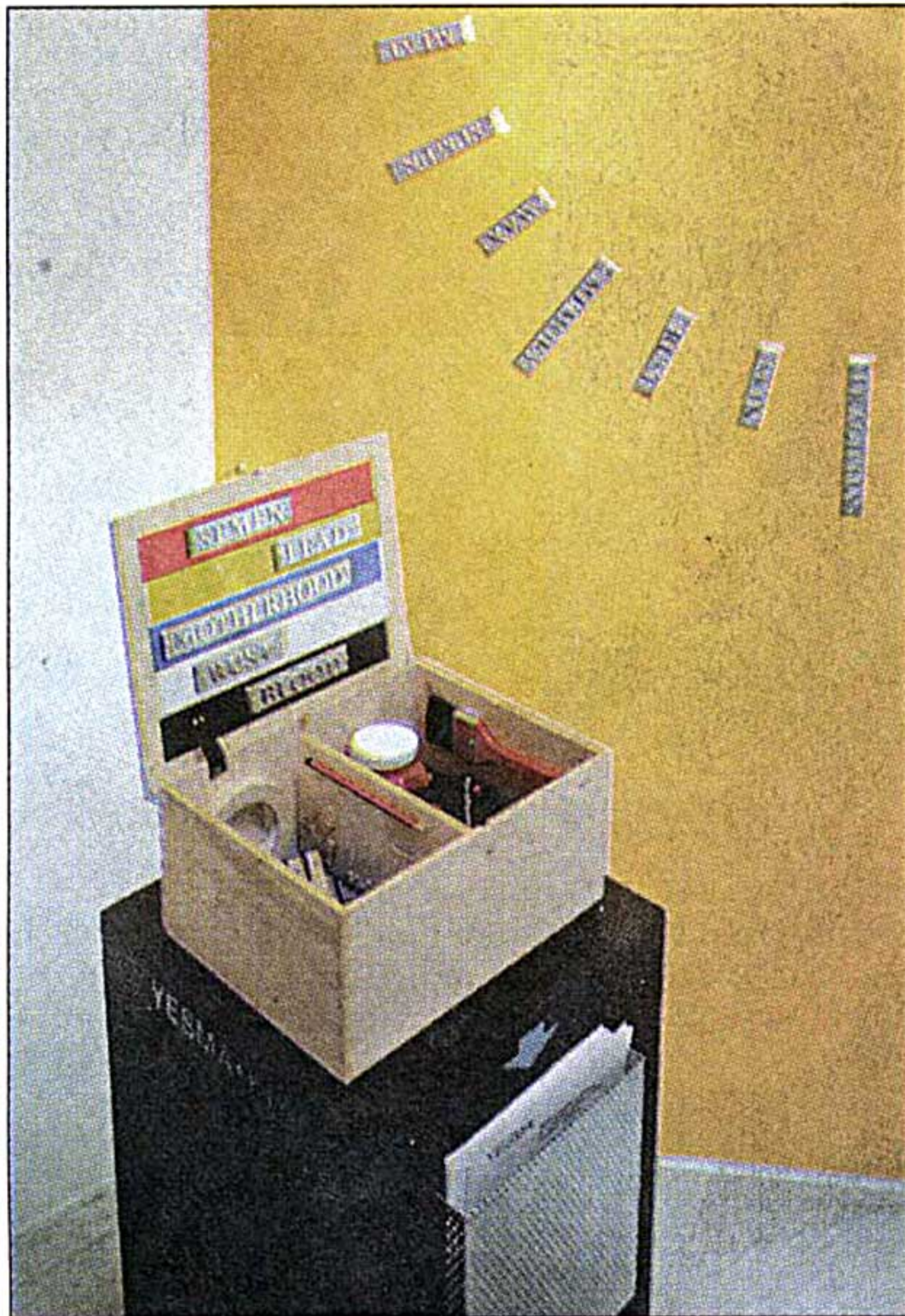
*Ilppo Alho 25. 1. saakka TM-gal-
leriassa, Yrjönkatu 11 F. Ti-pe 11-
17, la 11-14, su 12-16.*

peihin. Mukana on kaikenlaista
sekavaa, mutta nykyaiteesta tut-
tua: moneksi kerrattua hämää
valokuvaa, tiukkaan värineliöön
suljettua tursuvaa pursetta, eng-
lanninkielisiä sanoja, jotka muo-
dostavat käsitteiden kompassi-
ruusun.

Nämä sanat ovat taidekeskus-
teluissa hyvin kelpoja ja tavatto-
man merkityksellisiä. Alho on
kuitenkin ironinen. Hän markki-
noi teostaan tee se itse -taidesar-
jana, joka sisältää kaikki teoksen
ripustamiseen tarvittavat välineet
mitasta, propuista ja sähköporas-
ta lähtien.

Alhon ryntäys käsitteellisen
taiteen konventioihin on äärim-
mäisen vaikeaselkoinen, mutta
silti sellainen, että siinä voi olla
paljonkin ideaa. Lisäksi se on
hauska. Täysin katsottavaa, eli
jees, mikä sana esiintyykin eng-
lanninkielisessä asussaan kunkin
teoksen nimessä.

PESSI RAUTIO

Ilppo Alhon Yes-teoksia on esillä TM-galleriassa.

Kun maalaukset ovat purkautuneet tilaan

Ilppo Alhon Yes -teoksia 25.1. saakka TM -galleriassa, Yrjönkatu 11 F. Avoimna ti-pe 11-17, la 11-16, su 12-16.

Vaikka Ilppo Alhon näyttelyn nimi on Yes, hän itse asettuu maailmaan kulmikkaammin kuin yesmies. Isoissa ja vaikuttavissa töissään on huumoriin ja ironiaan puettua kriittisyyttä taloudellisen edun tavoittelun perustuvan yhteiskunnan arvoja kohtaan. Työt ovat mittasuhteiltaan varmoja, väreiltään vahvoja ja muutokieleltään vaikuttavia.

Yes, of course -teos muodostuu palapeliastelmasta seinällä, viherkasvista ja jalustasta, johon törmää heti näyttelytilan ovella. Sen voi nähdä kommenttina porvarilliseen elämään.

Toisella seinällä etsitään onnea suuresta punaisesta kuunmaisemaa muistuttavasta pinnasta, jolla kulkee punainen pienoisorautatie vieressään kiskoista tehdyt isot merkit. Lattialla on kolmioon aseteltuja sinisellä täytettyjä limupulloja ja ylhäällä suuri keltainen loisteputki (Yes, yes, yes). Töiden osat ovat osin arjen ja nykykulttuurin esineistöä, nykyelämänmuodon kuvia, jotka saavat uusia merkityksiä taiteena. Tutut esineet yllättävissä yhteyksissä herättävät erilaisia ajatuksia ja mielleyhtymiä.

Alho valmistui Taideakatemia koulusta 20 vuotta sitten taidemaalariksi, mutta tämän näyttelyn pitäjä voisi yhtä hyvin olla kuvanveistäjä: työt luovat tilaa ja toimivat siinä.

— Tilallinen luonne on ollut töissäni mukana 90-luvulla. Vuosikymmenen alussa työt olivat vielä seinälle ripustettavia. Ne olivat kuitenkin jo muuttuneet monokromaattisiksi, minkä vuoksi tila oli luonteva uusi suunta. Aloin myös käyttää maalauksen ulkopuolisia materiaaleja, Ilppo Alho kertoo.

Yksivärisuus, erityisesti mustat maalaukset, johti tavallaan myös uusiin ratkaisuihin visuaalisissa kysymyksissä. Alhon edellisessä näyttelyssä työt olivat vielä seinillä, mutta jo paksumpina.

Yes -näyttely on tähän mennessä tilallisin. Alho ei kuitenkaan ajattele olevansa kuvanveistäjä, vaan työskentelee edelleen maalaus lähtökohdastaan.

— Väri on keskeinen, vaikka töiden struktuuri on voimakas. Omat fantasiani tulevasta töistä ovat värillisiä. Perinteisessä veistotaiteessa lähdetään kai ilmatilan hallinnasta.

Idea on työssä

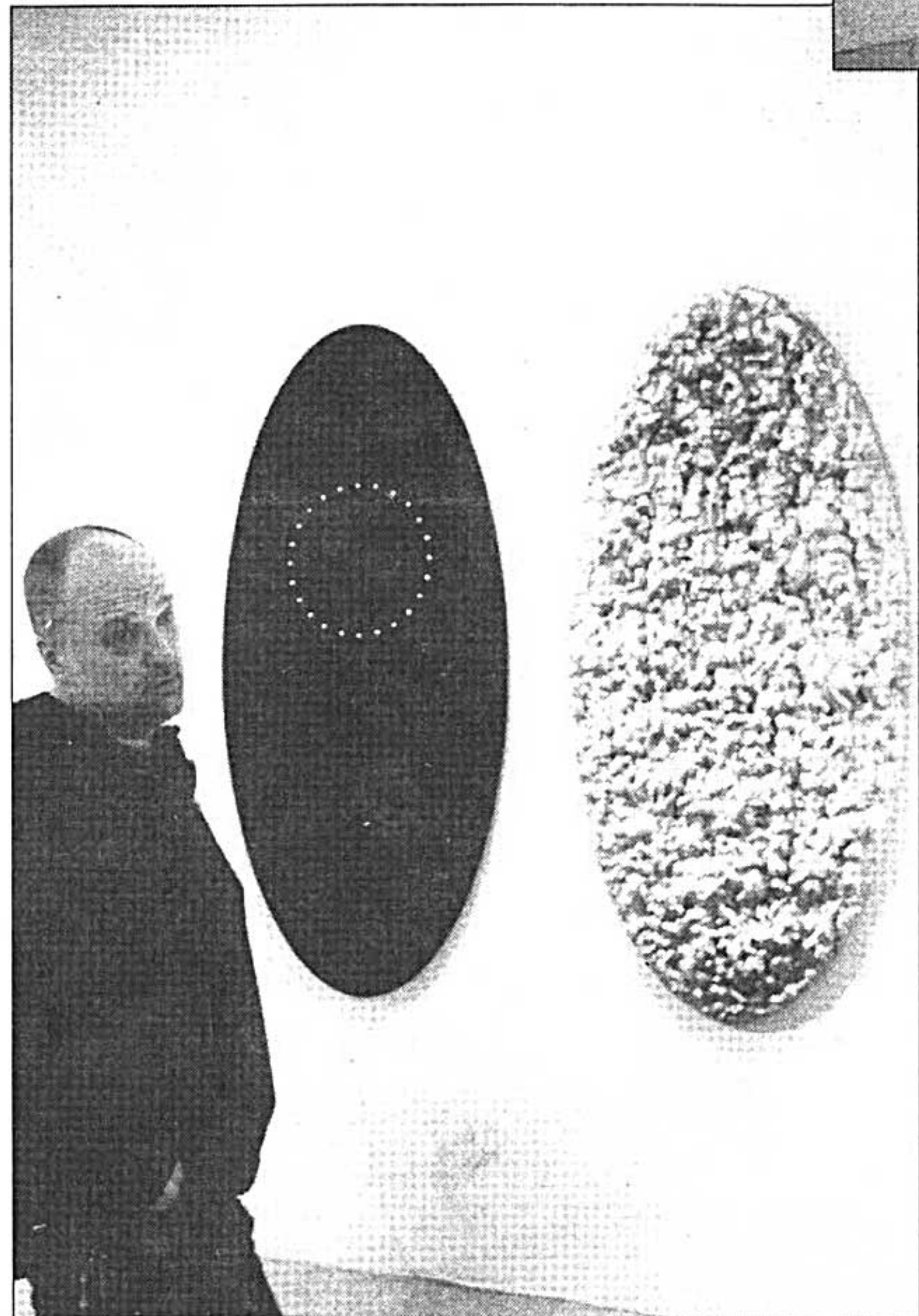
Omien töiden selittämistä Alho pitää pulmallisena.

— Jos voisin antaa hyvän selityksen töistäni, niin työt voisi pitää komerossa. Näille ideoille tämä on paras muoto ja kieli, sanoo Ilppo Alho. Ei ole yhtä oikeaa tulkintaa, toisaalta myöskään kaikki tulkinnot eivät ole oikeita.

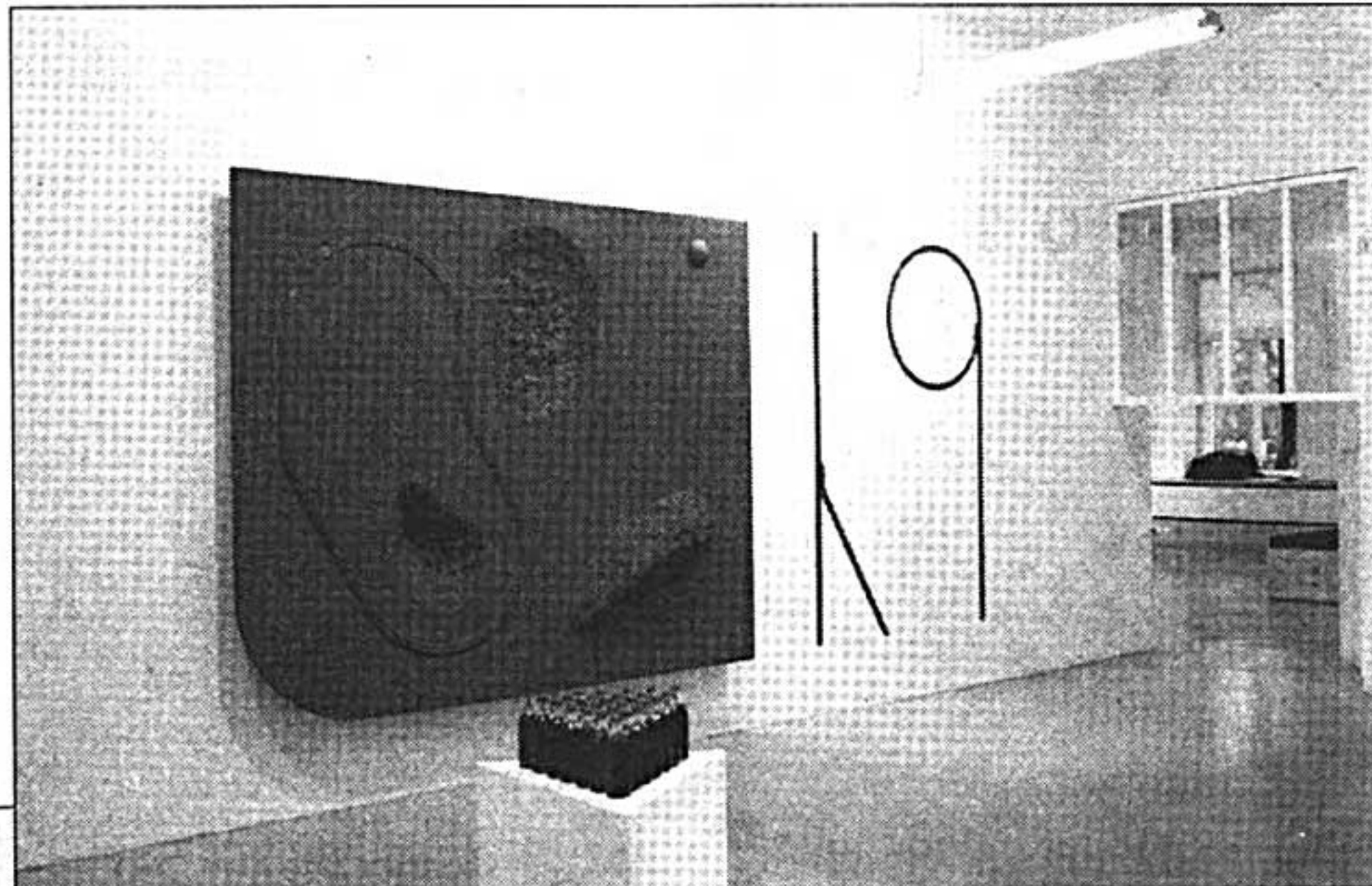
— Lähtiessäni tekemään työtä mielessäni ei ole esittävää lähtökohdasta vaan iso ajatuksellinen mössö, jossa on visuaalista materiaalia ja sisältöä, johon alkaa tulla muotoa. Työprosessin aikana siihen liittyy tunteita ja tunnelmia, mutta minulla ei ole mielessä tarinaa jonka haluan kertoa.

Yes, maybe syntyy kahdesta suuresta soikiosta seinällä. Toisen etäisyyteen ja avaruuteen johtavasta syvästä mustasta nousee muutamia

planeettamaisia kohoutumia ja valoympyrä. Taiteilijan nelivuotiaan tyttären mukaan kyseessä on aurinkonpimennys. Rinnalla olevan metallinhoitoisen kuplivasti kovettuneen massan pehmeät muodot taas tulevat lähelle katsojaa. Polyuretaaniseoksesta tehty työ viittaa siihen turhaan ja banaaliin, joka täyttää ympäristöämme. Taidemaalarin kokeilunhalu on myös vaarallista. Esimerkiksi tässä työssä käytetty alumiinimaali vaatii työskentelyvaiheessa kaikki mahdolliset suojavarusteet, sillä se on vaa-

Yes, maybe koostuu kahdesta soikiosta seinällä. Polyuretaaniseoksesta tehty työ viittaa siihen turhaan ja banaaliin, joka täyttää ympäristöämme. Ilppo Alho kertoo, että yhteiskuntakriittisyys on osa hänen taidettaan.

Teoksessa Yes, yes, yes etsitään onnea kuunmaisemaa muistuttavasta pinnasta. Lattialla on kolmioon aseteltuja sinisellä täytettyjä limupulloja ja ylhäällä keltainen loisteputki. Työn osat ovat osin nykykulttuurin esineistöä, joka saa uusia merkityksiä taiteena.

rallista niin hengitettynä kuin iholla.

Näyttelyn työt on tehty viimeisen vuoden aikana lukuunottamatta Yes Amok-remix -teosta. Siinä taiteilijan amokjuoksu toteutuu, ei muiden vahingoittamisena, vaan oman pään kuvaamisena kameralla, jonka kuvaporttiin on asetettu musta, jokaisessa kuvassa toistuva neliö.

Siniselle taustalle on mustaneliökuvien rinnalle asetettu jokaisen negatiivikuva —valkoinen neliö päässä, mikä ei tee teosta lainkaan hilpeämmäksi.

Kokoa oma taideteoksesi

Yes, why not -teos on toteutettu pääväreillä: sinisellä, punaisella ja keltaisella. Työ on kommentti teoriiaan, jonka mukaan kolmella pääväriä ei voi työskennellä kunnolla. Seinällä on punainen lamppu ja lattialla hehkuvan sininen pinta keltaisella alustalla. Onko kyseessä kosminen näkymä, jossa punainen valaisee sinistä avaruutta vai sisustetaanko kotia näin: punainen iltavalo ja keltaisella sängyllä sininen päiväpeite?

Ilppo Alho on myös valmistanut itse koottavan taideteoksen, jonka tekotarpeen, Yesma -kitin, voi jokainen hankkia. Ostajan lompakon paksuus määrää pakkauksen koon: pienin Yesma lähtee kahdella tuhannella markalla, täydellisenä työ maksaa yli 14 000 mk. Pakkaukseen kuuluu väri, laatat, teipit, kynät ja porakone sekä kaavio osien asettelusta.

Esillä on myös yksi täydellinen Yesma: laattoihin painetuista sanoista muodostuva aurinkomainen ym-

pyrä. Haluamansa sanat ostaja voi valita 28:stä, tarjolla ovat mm. holy, rubber, myth, penis, womb, history, water ja pain.

Alho suhtautuu kaupallisuuteen kyynisesti. Yesma -messulaatikon voi siten nähdä kommenttina museoiden kasvavaan tavaramyyniin. Myös TM-galleriaan liittyy kauppa, ja alkuaan näyttelyä suunnitellessaan Alho mietti mahdollisuutta jättää koko näyttelytila tyhjäksi ja ohjata kävijät kromikaiteen avulla suoraan ostoksille.

Yhteiskuntakriittisyys ja ironia ovat osa Alhon taidetta, eivät kuitenkaan avoimen selvästi.

— En ole aatteiden kannattaja, mutta taiteilijan tehtävä on tarkkaila maailman menoa. Muilla ei taida olla aikaa siihen, kun mielessä on kasvu, miellyttävän elämän rakentaminen aina hermoromahdukseen asti.

Taiteilijan tehtävä ei ole opettaa muita ihmisiä, vaan heijastaa omaa aikaa. Taiteilija ei myöskään saa sortua kauneuden kaipuun tulkiksi. Eikä tässä ajassa olla niinkään kiinnostuneita viimeisistä filosofisista virtauksista kuin markettien tavaratarjonnasta ja viihtyvyydestä.

Ajatusta taiteesta mielihyvän tunteiden tuottajana Alho pitää absurdina.

— Tosin myös epämiellyttävistä aineksista tehty ja rankkoja teemoja käsittelevä työ voi tuottaa mielihyvää.

MARJA-LEENA IKKALA
Kuvat: EEVA NIKKONEN

Tusen tavlor – nästan fuktigt färsk

Trots att de flesta kommit bara för att titta, är detta tydligt ingen konstutställning. Det är marknad, nästan en myllrande torgstämning där tusen exempel på splitterny finländsk bildkonst finns till salu.

Alla tusen konstverk är av praktiska skäl hängda tätt, tätt utan någon speciell indelning. Både genrerna och teknikerna varierar, utöver målningar finns teckningar, kolteckningar, grafik, fotografi och relief. Endel verk står på golvet lutade mot en vägg på grund av utrymmesbrist.

Men det bekommer inte de 400 av Målarförbundets konstnärer som ställer ut. Många av dem ser fram emot de här veckosluten lika mycket som mot Målarförbundets årsutställning, också fast deras känsliga verk kan ha stuvats in mellan en gräll ballerina och angstigt svart pannå.

Femsextusen besökare väntas komma om det går lika bra som i fjol. Vanligen har utställningen vuxit varje år, fast försäljningen gått i vågor. Nu har köparna tagit mod till sig igen efter svackan i början av decenniet. I går gick åtminstone hundra av de tusen konstverken åt till försäljning.

Det kan löna sig för konstspekulanter att skynda sig eftersom de bästa exemplaren går åt först och standarden är mycket varierande. Också om man bara vill titta skall det ske snart, för de sålda konstverken plockas ner med detsamma. Redan igår uppstod tomma fläckar på väggarna.

Gör-det-själv

– Inte ger försäljningen bröd, säger konstnären Ilpo Alho som står för det kanske mest okonventionella bidraget. Hans konstverk Yesma-Kit är ett gör-det-själv-kit, med hjälp av vilket man kan rekonstruera det modellexempel som hänger på väggen. På en klar färgyta – färgen får man välja själv – finns olika element, tryckta som ord på metallskivor. Blod. Eld. Sperma. Orden strålar ut som på en kompass

En idé för pysselfixerade. Ilpo Alho presenterar Yesma-kit, ett konstverk som man bygger själv (modellen till vänster).

och priset på gör-det-själv-kitet varierar beroende på hur många valda element man vill ha med på sin egen variant av Alhos verk. Konstverket köps som en låda som innehåller en bormaskin, en burk färg, pensel, skruvmejsel, blyertspenna,

måttstock, tejp, lim, metallplattorna med utvalda ord och naturligtvis fullständiga anvisningar för byggandet.

– Alla de här delarna finns ju att köpa på Ikea och i affären. Men då får man inte ett äkthetsintyg, skrattar Alho.

”Yesma-kit, varning för billiga kopior”, står det mycket riktigt i instruktionerna, men att plagiera skulle ändå vara att förlora det roliga. Att köpa Alhos konstverk är att köpa idén, inte nödvändigtvis för att kunna bygga konstverket.

Ilpo Alho har sålt ett kit tidigare men har ännu inte något på utställningen.

– Jag har inte kommit hit med den inställningen. Jag är också här för att få visa upp. Sedan är det förstås ett plus om något blir sålt.

Varken han eller partnern Marja Mali kan förtjäna hela sitt levebröd på konstförsäljningen. Utställningen på Kabelfabriken är utöver vissa gallerichanser det enda stora försäljningstillfället i året, och däremellan är det konstun-

Inget för det gula rummet? Esa Kaunistolas väggar därhemma är fulla, så när som på ett gulmålat rum som är svårt att hitta konst till. Den här tavlan av Anja Ikonen har ingen given plats ännu.

dervisning och illustratörsjobb som hämtar pengar till hushållet. Målarförbundets årliga marknad har alltså blivit en viktig institution för många av de verksamma konstnärerna i dag, en verkligt bra kontaktyta till köparna.

Som en följd lär också många gallerister beblanda sig med de vanliga privata köparna, något som ökar spänningen mellan de fullbelamrade väggarna.

Impulsköp

– Nu är väggarna därhemma fulla, konstaterar Anna-Marja Vainio som tillsammans med Esa Kaunistola kapat en målning av Anja Ikonen.

– Vi vet inte var vi ska hänga det här. Vi måste cirkulera, ta och ställa undan några tavlor emellanåt.

Esa Kaunistola beklagar sig över att det är svårt att riktigt se konstverken då de hänger tätt och i trefyra rader ovanom varandra.

– Man måste bara gå igenom allt ett par gånger, kolla om något blivit kvar nästans i bakhuvudet och sedan leta upp det.

Tavlor paketeras in i våldsam fart och den som vill köpa borde vara på plats redan i dag. Utställningen pågår i klockan 10–16 och nästa lördag och söndag samma tider.

TEXT: SYLVIA BJON
FOTO: SYNÖVE RABB

Sängky-näyttelyn kuraattori J.O. Mallander katsoi taustalla näkyvän Esa Laureman teoksen "Herääminen" Morfeus-palkinnon arvoiseksi.

Sängyt vievät uniin, unelmiin ja mielikuviin

— Sängky on jokaiselle ihmiselle läheinen. Se on primääriobjekti, johon jokaisella on suhde. Elämän aikana on monenlaisia suhteita erilaisiin sängkyihin, ja niihin liittyy paljon mielikuvia. Sängyssä siirtyään eri tietoisuustasoista toiseen: se voi olla painajaisten paikka tai alttari korkeammille tajunnantiloille. Sängyn tuntumassa liikkuu paljon unia, unelmia ja visioita, sanoo taiteilija-kriitikko **J.O. Mallander**, Galleria Otsossa pidettävän Espoon kuvataiteilijoiden Sängky -näyttelyn kuraattori.

Otso täyttyy monin eri tekniikoin toteutetuista töistä. Yksi tehtävä niiden äärellä on arvioida, miten teos liittyy annettuun teemaan. Yhteys voi olla ilmeinen tai kätkeytympi ja tunnelmat vaihtua villistä ja iloisesta harkittuun ja hiljaiseen.

Mallander sanoo ottaneensa sallivan linjan, jotta mahdollisimman moni pääsisi mukaan. Hän luon-

nehtiikin tasoa ailahtelevaksi, mutta teemanäyttely kestää heikompi-laatuksia, jopa latteita ja banaaleja töitä. Mukana on 36 taiteilijaa.

Lauremalle Morfeus-palkinto

Mallander halusi palkita näyttelyn sihteerin **Riitta Rautio-Zevenhovenin** kanssa yhden teoksen. Koska monet lähestyvät sängkyä unien ja unelmien kautta, Morfeuksen valtakunnasta käsin, palkinto nimettiin Morfeus-palkinnoksi. Mallander päätyi **Esa Lauremaan**.

— Hän on nykyaiteen pioneeri, aidosti kiinnostava visionääri, jonka taiteellinen kehityskaari on esimerkillinen. Jo 70-luvulla hän tutki elektroniikan käyttöä teoksissaan. Hänen teoksiensa lumovoima oli jo silloin ja on edelleen omaa luokansa.

Hän kuitenkin ihmettelee miksei Lauremalla ole ollut näkyvämpää roolia nykyaiteessamme.

Laureman teos "Herääminen" viittaa tulevaisuuteen, mahdolliseen maailmaan missä värien ja valojen rooli asunnoissa olisi paljon suurempi ja kehittyneempi. Hänen mukaansa "Herääminen" voi nähdä myös valaistumisena, sillä taiteen tehtävä on herätellä meitä ja luontoa "aineellisesta unesta" ja johtaa visioiden kautta parempaan elämään ja valaistumiseen, kehityksen todelliseen päämäärään.

"Herääminen" kuin suuri värivalosta rakennettu päätysängky, on Otson alakerrassa. Värien ja valon voima kasvaa kun tilaan tulee lii-

kettä ja himmenee kun teos jää yksin.

Periferinen espoolaisuus

J.O. Mallander on suomalaisissa taidekuvioissa harvinaisuus, sillä henkisyys on hänelle, modernille buddhalaiselle, elävä ja todellinen asia.

Näkemyksensä suomalla itsensänselvyydellä hän rajasi näyttelystä pois halvan seksuaalisuuden ja "törkeyden". Jos taide saa katsojan voimaan huonosti, katsoja on oikeassa, eikä sellaista taidetta tule katsoa.

Sängkyyn liittyy myös seksi, ja sitä

on näyttelyssä, mutta Mallanderin mukaan taiteeseen sopivasti, esimerkiksi **Anne Ovaskan** työssä "Päiväunia". Teos muodostuu pienistä erivärisistä neliömaalauksista, joissa värien lisäksi on ilmeikkäät ja vaihtelevat pinnat ja kuviot - ne kertovat tunnelmista, vaistonvaraisuudesta ja vimmasta.

MARJA-LEENA IKKALA
Kuvat: PEKKA SALONEN

Espoon kuvataiteilijoiden 30-vuotisjuhlanäyttely Sängky 16.5. saakka Galleria Otsossa, Ahertajankuja 4. Ti-pe 11-19, la-su 12-17, 30.4. klo 11-17.

Ilppo Alhon mielettömän värinen ja pintainen vuode, jota valaisevat pienet vihreät tähdet. Seiniällä on sisustuspeiliasetelma ja huonekasvi. Kävisikö kokonaisuus sisustuslehden sivulle, vai mihin se vie?

Maalaus väritettynä levynä

► Kokonaan punainen maalaus, oikeastaan sarja levyjä, jotka on maalattu punaiseksi, hallitsee näyttelyn taka seinää, eikä muukaan juuri mutkikkaampaa ole. Carolus Enckellin maalauksia kohtaan on kovin helppo tuhahtaa. Ne ovat osoittelevasti vähäisiä, pienimpään mahdolliseen rajattuja. Yksinkertaisuuttaan oikeastaan aika monimutkaisia.

Jos tahtoo lähteä ajattelemaan, millä nimenomaisella tavalla nämä maalaukset ovat yksivärisiä, niin huomaa, että Enckell kyllä kokeilee monipuolisesti abstraktion erilaisia olemisen tekniikoita, abstrakti-maalauksen ja monokromaattisen maalauksen historiallisia moduksia.

Jos Barnett Newmanin tai Yves Kleinin yksivärinen maalaus pyrki pelkkään ja puhtaan absoluuttiseen väriin, tietyn valontajuuden, kokemuksen, niin Enckell hyväksyy taulunsa, värinkantajan, esi-neellisen ominaisuuden. Hän näyttää maalauksen kappaleena, joka on nostettu hyllyn

KUVAT

Carolus Enckellin maalauksia ja esineitä 15. 4. saakka galleria Sculptoris, Eteläranta 12. Ti-pe 11-17, la 11-16, su 12-16.

Code. Ilppo Alhon maalauksia 15. 4. saakka TM-galleriasa, Erottajankatu 9 B. Ti-pe 11-17, la 11-16, su 12-16.

päälle tai laitettu kuljetuslaattikoon. Yksivärinen maalaus voi olla monesta vierekkäisestä paneelista seinään rakennettu, isompi maalaus. Maalaus on levy.

Mutta Enckell muistaa myös maalauksen eteerisen puolen. Hän saattaa toisaalla nostaa ohuen harmaan levyn irti seinästä, jolloin se taas on vain harmaa aineettomana leijuva väripinta. Samalla hän viittaa selvästi maalaus-ikkunan meditatiivisiin ominaisuuksiin.

Koko abstraktin maalauksen esoteerinen historia on kuitenkin selvimmin näkyvissä maa-

Ilppo Alho: Code: 01-S6-A1.

laussarjoissa *Rakenteita* ja *Avaruuden synty*. Ne lähentyvät jopa Hilma af Klintin merkillisiä eetteripyörteitä, siis ovat kuvia aineettomasta, mutta jälleen nykyajalle ominaisesti ikään kuin "järkevempiä" kuvia aineettomasta kuin sata vuotta sitten tehdyt.

Rakenteita-sarjassa Enckell lähtee jopa regression tielle, hän maalaa kömpelöimällä

maalauspohjan keskelle pientä, kuin ahdistunut lapsi. Aiheet ovat atomirakenteita tai muita fysikaalisia diagrammeja. Enckell tapailee siis näköiskuvaa abstraktiosta.

Enckellin maalauksia antaa työtä aivoille, se on rikkaampaa kuin ensi näkemältä uskoisi. Ja kuitenkin tuo ensi näkemä sisältää tietynlaisia arkkitehtonista tyylikkyyttä joka on sittenkin tekijänsä ikuiseksi jäljeksi tunnistettavaa. Tällainen näyttely tuskin menisi läpi debyyttinä, Enckell voi tällaisen testin jo tehdä.

Mutta pelkän punaisen levyn maalauksellisesta kapasiteetista on ole sittenkään aivan vakuuttunut. Tuntuu, että Enckell nyt on urallaan kokeilemassa maalauksen ääriarvoja, varhaisten modernistien esimerkin mukaisesti. Toivon, että hän näiden testien jälkeen tulee myös löytämään uusia ja katsojaa vastaantulevampia maalauksen maailmoita.

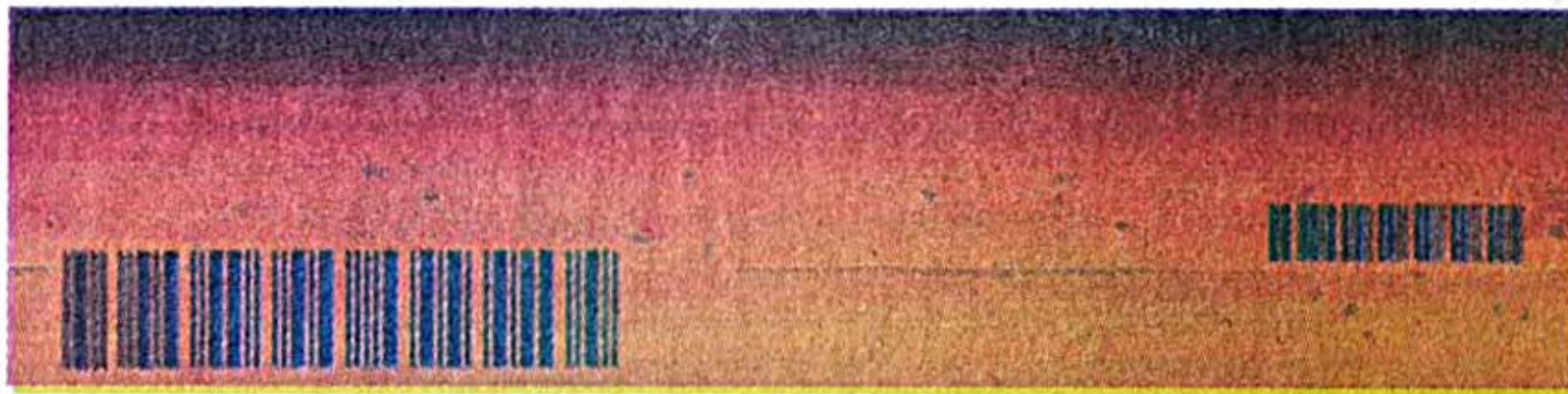
Ajatus maalauksesta levy-mäisenä kappaleena, jolle on levitetty kaunis väri, luonnehtii yllättäen myös aivan toisenhenkistä näyttelyä. Ilppo Alho on tehnyt valtavan määrän maalauksia: vakiokokoisia puulevyjä, jotka on kuin petsattu erilaisiin kuultoihin ja lopuksi lakattu yltymäri. Ainoa kuva-aihe on tässäkin yhdenlainen abstraktio: viivakoodi. Kukin teos on oikeasti koodattu ja koodi maalattu huikaisevan huolellisesti taulun pintaan.

Alho korostaa maalauksen esineellisyttä jättämällä puun rakenteen näkyville, ja koodilla kaiketi myös sen kauppa-artikkelimaisuutta. Nämä puulevyt ovatkin luksusta, huippukiillotettua väriä. Yli viidenkymmenen taulun sarjasta on vaikea arvioida kuinka tarkoitettuja kaikki väriyhdistelmät ovat, mutta ihmeellisesti Alho on teoksensa saanut hehkumaan.

Huimimmin tämäkin maalausarja kai toimisi tällaisena yhtenä galleristisena kokonaisuutena, suurena ripustuksen taideteoksena.

Pessi Rautio

Mielenmaisemia ja viivakoodoja

Ilppo Alho on tutkinut maalauksissaan sitä, miten vähän takana voi aueta äärettömyys ja miten muutamaan viivaan voidaan kätkeä niin paljon.

Ilppo Alho: Mindscape
Galleria Aarnissa,
Ahertajantie 5.
Ti-pe 11-18, la-su 12-16.

Ilppo Alhon näyttelyn avajaisten kutsukortti muistutti pankkisiirtolomaketta, mutta siihen oli painettu nimi "Mindscape", suomeksi mielenmaisema.

Näyttelyjulistessa on kim-meltävän meren ympäröimä huvilasaari.

Tuntuu siltä, kuin Alho kulkis kauneuden ja kovan taloudellisten arvojen säätelemän maailman välillä, ja astelisi niin, että maailmojen välinen ristiriita tulee näkyväksi.

Ristiriidan näkyy myös näyttelyssä, joka muodostuu kuudesta pitkänomaisesta teoksesta. Niiden pohjana on liimalauta, jonka päälle on väripigmenteillä tehty maisemia tai mielentiloja. Puun syyt kuultavat värien alta, ja vaikutelma on elävä ja liikkuva, maisemaa muodostava. Värien päällä on vahva ja kirkas lakka, joka tuo uuden sävyn ja tunnun

muuten luonnonläheisiin teoksiin.

Viivakoodi korostaa tätä toista, teknistä ja kovaa tuntua. Ensin luulin viivakoodien olevan pianon koskettimistoja – toisiinsa liukuvat värisävyt johdattivat musiikin sointuihin ja harmonioihin pikemmin kuin kaupankäyntiin ja tietokoneisiin. Viivakoodin voi nähdä merkinä taiteen esineellisyydestä ja kaupallisuudesta.

Toisaalta viivakoodiin voi kätkeä paljon ja vielä enemmän informaatiota. Se on salakieltä, jonka tietoja vasta koodin lukija voi tulkita. Tämä on kiehtonut Alhoa: miten vähän takana voi aueta äärettömyys. Miten muutamassa viivaan voidaan kätkeä niin paljon.

Mielen maisemissa asuu sama avaruus ja äärettömyys, viivoihin ja väreihin kätkeytyvät tilat ja merkitykset voivat laajeta ja syvetä loputtomiin. Toisen mielenmaisemien lukeminen vaatii myös avaimia, ymmärryksen kautta.

MARJA-LEENA IKKALA

2001-10-17_Länsiväylä.jpg

Lockande priskoder

KONST

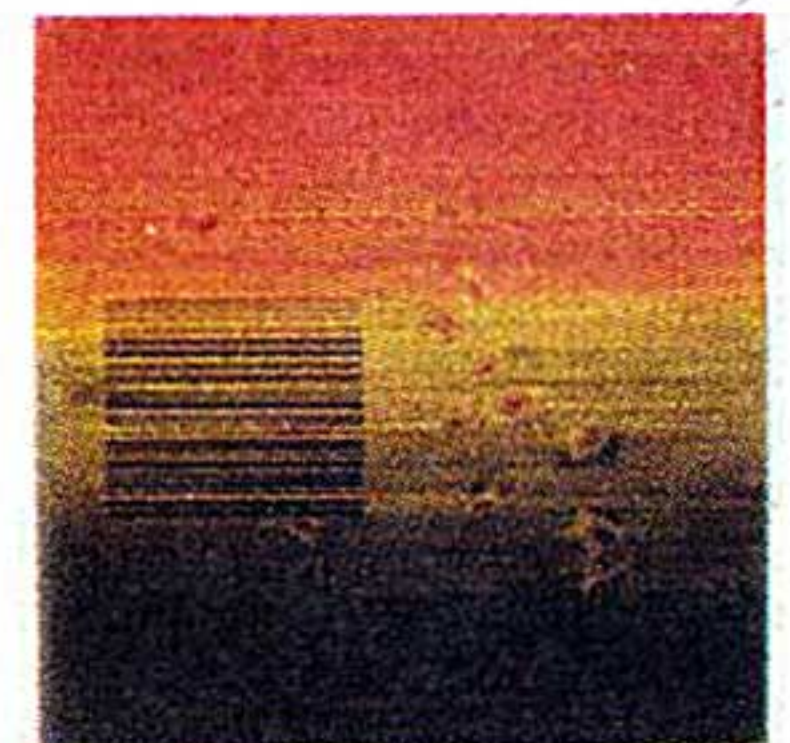
Code, målningar av Ilppo Alho i TM-galleriet. Till 15.4.

Den nutida konstens stigar är många och ofta snåriga. Ibland verkar det rentav som konstnärerna skulle söka överträffa varandra i att vara bisarra och originella. Härvidlag är målaren **Ilppo Alho** ett lysande undantag. Han är för all del originell, och det är ju lovvärt, men hans sätt att hantera sitt originella motiv är klassiskt rent och förenligt med bildkonstens bästa traditioner.

Alhos inbjudningskort till utställningen var formulerat som ett inbetalningskort med rem-sen av den välkända priskoden nere i kanten. Väl inne på utställningen framgår det att hela utställningen är uppbyggd kring dessa priskoder. Varje målning är tonad i en glimrande vacker färg som går över från ljus till mörkt, så att trävirkets ränder tydligt avtecknas och ibland så att målningen liknar en afton- eller morgonhimmel. På varje målning finns en liten kort och kryptisk avdelning med priskodens bredare och smalare svarta streck.

Genom att variera färger och koder har Alho gjort en ovanligt stilfuld helhet av målningar som verkligen tilltalar ögat. De enskilda målningarna för sig är kanske inte stora nummer men helhet är imponerande. Jag tvekar inte att utnämna den till en av dagens mest sevärda visningar.

DAN SUNDELL

Code:01-S7-A3. En målning av Ilppo Alho.

Joessa kellunut taideteos kivitettiin hajalle

ILPPO ALHO

**Espoonjoessa kellunut ympäristö-
taideteos hajotettiin viikonlopun aikana.**

Espoolais-
taiteilija Ilp-
po Alho
kohtasi eili-
saamuna
murheelli-
sen näyn,
kun hänen
ympäristö-
taideteok-
sensa Lum-
me oli kivi-
tetty hajalle.
Taideteos oli
valmistettu

Espoossa pidettävää Navettafestaria varten ja se oli sijoitettu kellumaan Espoonjokeen aivan kirkon tuntumaan.

Alho epäilee, että teoksen lasiosa olisi kivitetty viikonlopun aikana. Tilateos ehti olla esillä yhdeksän päivää, koska Alho kävi eilisiltana hakemassa sen näyttelystä kokonaan pois.

– Teoksessa on minulla kuukauden työt ja jonkun verran rahaakin, Alho sanoo harmistuneena.

Hän ei ole varma, onko teos korjattavissa entiselleen. Paljon työtä korjaaminen joka tapauksessa Alhon mukaan vaatii.

Taiteilija on tehnyt tapauksesta rikosilmoituksen, ja poliisi aloittaa tutkintansa tänään. Ylikonstaapeli Jouko Tilli Espoon poliisista sanoo, että tapausta tutkitaan vahingontekona, kunhan siitä ensin saadaan tarkemmat tiedot.

Lumme- teos kivitettiin rikki Espoossa

HELSINGIN SANOMAT

► Kuvataiteilija Ilppo Alhon tekemä Lumme-taideteos on rikottu kivittämällä Espoossa.

Teos on vihreä henkilöauto, joka on upotettu Espoonjokeen. Se on ollut nähtävillä vasta yhdeksän päivää Sunan Navetta-festareiden yhteydessä.

Taiteilija joutuu nyt poistamaan Lumpeen, jonka piti olla

esillä syyskuun puoliväliin asti.

Lyhyen elinkaarensa aikana Lumme sai paljon huomiota, sillä ihmiset soittelivat poliisille ja hälytyskeskukseen, koska he luulivat taideteosta jokeen uponneeksi autoksi.

Espoonjokeen upotettu Lumme-taideteos rikottiin kivittämällä.

Toinenkin joessa ollut taide-
näyttelyn teos, jonka oli tehnyt
Jonne Pitkänen, on kadonnut.
On kuitenkin epäselvää, veikö

tämän teoksen tulva vai varas.
Muut näyttelyn 16 teosta
ovat yhä nähtävillä. Näyttely
on auki 12. syyskuuta saakka.

Länsiväylä 18.08.2004

Ympäristötaideteos tuhottiin ilkeästi

Espoolaisen kuvataiteilija Ilppo Alhon ympäristötaideteosta kivitettiin viikonlopun aikana. Lumme-teos oli esillä Sunan kartanon vanhan navetan ympäristöön sijoitetussa ympäristötaidenäyttelyssä.

Teos on nyt poistettu, ja tapahtuneesta tehdään poliisille tutkintapyyntö.

– Kuukauden tein töitä teoksen eteen. Näyttelyn avauduttua kävin muutaman päivän välein katsomassa, että kaikki on kunnossa. Erityisesti pelkäsin joen suurta virtausta, vaikka teos olikin ankkuroitu hyvin pohjaan. Nyt sitten kuitenkin tämä ilkeävalta, kertoo Ilppo Alho pettyneenä.

Teoksessa vedessä kelluva vihreä katto antoi vaikutelman joes-
sa olevasta autosta. Teoksen ympärille oli kuitenkin laitettu useita kylttejä, joissa luki "ei hätää, vain taidetta". Asiasta oli myös

kerrottu poliisille ja pelastusviranomaisille.

Tihutyön lisäksi näyttelyalueelta hävisi viikonlopun aikana yksi työ. Joessa oli vielä perjantaina Jonne Pitkäsen ympäristötaideteos: kyltti, jossa luki Taide, konst, art. Teoksella taiteilija pyrki osoittamaan, kuinka taidetta on kaikkialla.

– Kyltti oli lyöty niin lujasti pohjaan kiinni, että epäilen vahvasti kyseessä olleen toisen ilkeävalteon, Kuvataidetalo yhdistys Sunan puheenjohtaja Olavi Felman sanoo.

Taidenäyttelyalueella ei ole jatkuvaa valvontaa eikä teoksia ole sen vuoksi vakuutettu.

– Taiteilijat välittävät ympäristöstään ja haluavat viedä espoolaista kulttuuria vapaaehtoisvoimin eteenpäin. Tällainen ilkeävalta on aika tyly vastaanotto, Felman toteaa pahoillaan

WILMA LAUKKANEN

Vihreä Lumme-teos on herättänyt katsojissa niin ihastusta kuin ahdistustakin. Kuva: Timo Simpanen

The
Washington
Times

washingtontimes.com

United Press International

Nation/Politics

World

Commenta

Finnish work of art vandalized

HELSINKI, Finland, Aug. 17 (UPI) -- A work of art -- a green car submerged to its windows in the Espoo River in Helsinki, Finland, called Lumme for "Water Lily" -- has been vandalized.

The Helsingin Sanomat reported Tuesday stone-throwing vandals forced artist Ilppo Alho to remove his display, which had been scheduled to be shown as part of the Navetta festival until mid-September.

Police said the artwork caused a stir among the unsuspecting public and people kept reporting an accident after seeing what they thought was a sinking automobile in the river.

Ilppo Alho tutkii teoksissaan todellisuutta

*Taiteilija työskentelee
suunnitelmallisesti, mutta
antaa tilaa sattumillekin*

MIA LINDSTRÖM

■ Taiteilija **Ilppo Alhon** näyttely on kahden maailman välissä. Kun katsoo Galleria Aarnin suurista ikkunoista ulos, näkee todellisuuden. Gallerian tiloissa, Alhon näyttelyssä, on taiteilijan mukaan "toivottavasti hieman lempeämpi" todellisuus. Taiteilijan uusi *The End* -näyttely on aiheeltaan ajankohtainen ja siinä on vahva ekologinen tendenssi. Aiheesta kertovat jo teossarjojen nimet: *Ice Age*, *Afterdawn*, *Sundown*.

Alho käsittelee näyttelyssään teemaa, joka on eri näkökulmista katsottuna inspiroinut häntä jo parikymmentä vuotta. Todellisuus ja sen vastakohtana valheellisuus näkyvät myös tuoreissa teoksissa. Alho on maalannut *Ice Age* -teoksensa peilin päälle. Maalauksen välistä pilkottava peili näyttää vilahduksen todellisuuden hetkeä katsojalle. *Sundown*-sarjan valokuvatkin edustavat realismia omalla tavallaan.

– Tarkasteleman todellisuus on tietysti se, minkä oman pääni sisällä koen todellisuudeksi, hän selventää.

Alho on maalannut uudet teokset akryyli- ja alkydiväreillä teräkselle, puulle tai peililasille. *Sundown*-sarjassa hän on yhdistellyt

valokuvaa ja maalausta. Jotta värit näkyvät sellaisina kuin taiteilija haluaa, on Alho luonut maaleista omia sekoituksia.

– Ajattelen työt moneen kertaan läpi ennen kuin aloitan tekemisen, olen kuin simulaattori, pyörittelen aihetta edestakaisin. Värien suhteen olen intuitiivinen, niiden merkitysten spekulointi on minulle vierasta, hän toteaa.

Huolellisesta suunnittelusta huolimatta materiaalit antavat mahdollisuuden sattumillekin. Niitä Alho ei vieroksu, kunhan kokonaisuus säilyy tasapainossa. Tärpätillä hän pyyhkii vain, jos teos menee todella pieleen. Huolimattomuus on kuitenkin eri asia.

– Jos sattumat näkyvät vaikkapa maalauskanan löysyytenä tai jos suorakulmaiseksi tarkoitettu teos ei ole sitä, niin se ärsyttää. Mutta jos teosta katsoessa tulee tunne, että tämän täytyy sattumista huolimatta mennä juuri näin, on se eri juttu, Alho sanoo.

Ilppo Alhon teoksia oli ensimmäistä kertaa esillä vuonna 1975. Taidemaalariksi valmistunut Alho maalasi uransa alkuaikana öljyväreillä, mutta löysi akryyli- ja al-

Ajankohtaista. Taiteilija Ilppo Alho käsittelee teoksissaan ympäristöön liittyviä asioita. Myös todellisuuden ja valheellisuuden tutkiminen on kiinnostanut taiteilijaa vuosia.

Afterdawn I. Ilppo Alhon käyttää teoksissaan alkydi- ja akryylivärejä.

kanssa oikeassa, hän murjaisee.

Taiteilija työskentelee kodin yhteydessä olevassa työtilassa, josta ei erikseen tarvitse lähteä työhuoneelle. Se on Alholle luonteva tapa toimia.

– Haluan, että voin tehdä koska vaan ja jos ei huvita, en tee.

– Kerran minulla oli työhuonekin. Siellä tuli tehtyä määrällisesti enemmän teoksia, menin ateljeehen aamukahdeksaksi ja tulin myöhään illalla takaisin. Silloin kävinkin kotona vain nukku-
massa, hän lisää.

Ilppo Alhon *The End* -näyttely Galleria Aarnissa (Ahertajantie 5) 2.12. asti.

kydivärit 1980-luvun puolivälissä. Uran alkuvaiheessa hän kävi tiiviisti katsomassa uusia näyttelyjä,

nyt harvakseltaan.

– Elättelen harhaluuloa, että olen ilmaisullisten käsityksieni

ARVIO

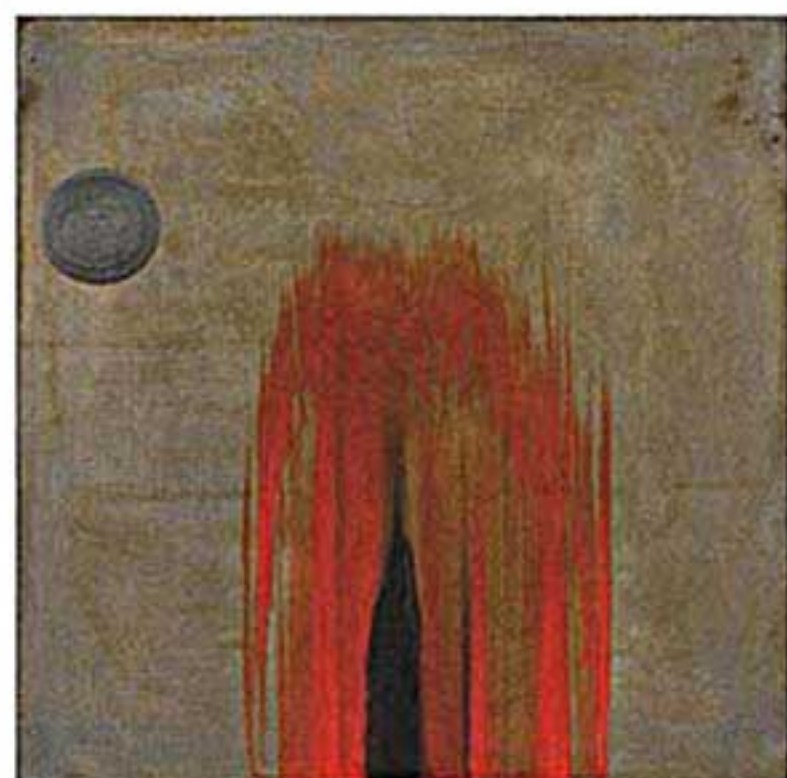
Kun on lopputekstien aika

The End. Ilppo Alhon teoksia 2. 12. saakka Galleria Aarnissa (Weegee-talo, Ahertajantie 5, Tapiola). Ti-su 11-18, ke-to 11-20.

KUVAT. Ilmastonmuutos kiihtyy. Luonto on likainen. Ilppo Alhon komea näyttely saa minut ajattelemaan aikaa, jolloin jätelöjy ja ruoste kimaltavat sadevesilammikoissa kuin muistoina kadotetusta loistosta.

Hälyttävistä raporteista ja isoista otsikoista huolimatta ilmastonmuutos ja saastuminen ovat vaikuttaneet viimeaikaiseen kuvataiteeseen yllättävän vähän. Siksi Alhon näyttely yllättää ja myös pysäyttää. Tältäkö maailma näyttää silloin kun kaikki on ohi, kun on lopputekstien aika? *The End*.

Alho toteuttaa teoksensa suorasukaisesti, jopa röyhkeästi ja samalla tarkasti. Hän käyttää materiaaleinaan terästä ja peililasia sekä kiiltäviä alkydimaaleja ja -lakkoja, joiden heijastamat teokset, synkät ja myrkylliset mielikuvat

Ilppo Alho: osa valokuvateoksesta Sundown (2007).

tukevat tehokkaasti hänen synkkää sanomaansa.

Ulkokohtaisen kaunistelun houkutukselle Alho ei anna periksi, vaikka osoittaakin hallitsevansa välineensä varmasti. Hän ei myöskään antaudu tämäntyyppistä taidetta usein leimaavalle tuhon ja rappion romantisoinnille. Hän tuntuu olevan tosissaan. Kokeena tekijänä hän osaa myös pitää katsojan lujasti otteessaan.

"Aurinko laskee ja päivä päättyy. Yö alkaa", Alho kirjoittaa. Hänen upeaan ja samalla elegiseen valokuvasarjaansa *Sundown* (2007) sisältyy epämurkava muistutus siitä, että eräänä päivänä aurinko ei enää nouse.

Timo Valjakka

2009-03-11_Länsiväylä

Alho hämäsi lehdistötiedotteella

Eclipse on espoolaisen Ilppo Alhon näyttely Tm-galleriassa (Erottajankatu 9 B). Esillä viisitoista työtä, joista valtaosa on alkydi ja akryyli teräksellä -tekniikkaa. Lisäksi samaa tekniikkaa taiteilija on tehnyt MDF-levylle. Mukana on pari kaksiosaista työtä, joissa Alho on yhdistänyt akryyliä ja metallinhohtomaalia valokuvuihin.

Ilppo Alho: Afterwards II (akryyli- ja alkydi teräkselle, 2008).

Huomionarvoista on se, että taiteilija hämäsi lehdistötiedotteellaan onnistuneesti toimittajia. Joku luuli lähetettyä tekstiä latinaksi, toinen italiaksi. Kömmähdyksestä ei kuitenkaan ollut kyse. Alho halusi protestoida tiedotteiden joutavanpäiväisiä lopinöitä kirjoittamalla siansaksaa.

Eclipseen voi tutustua 11.-29. maaliskuuta.

Patetiaa ja siansaksaa

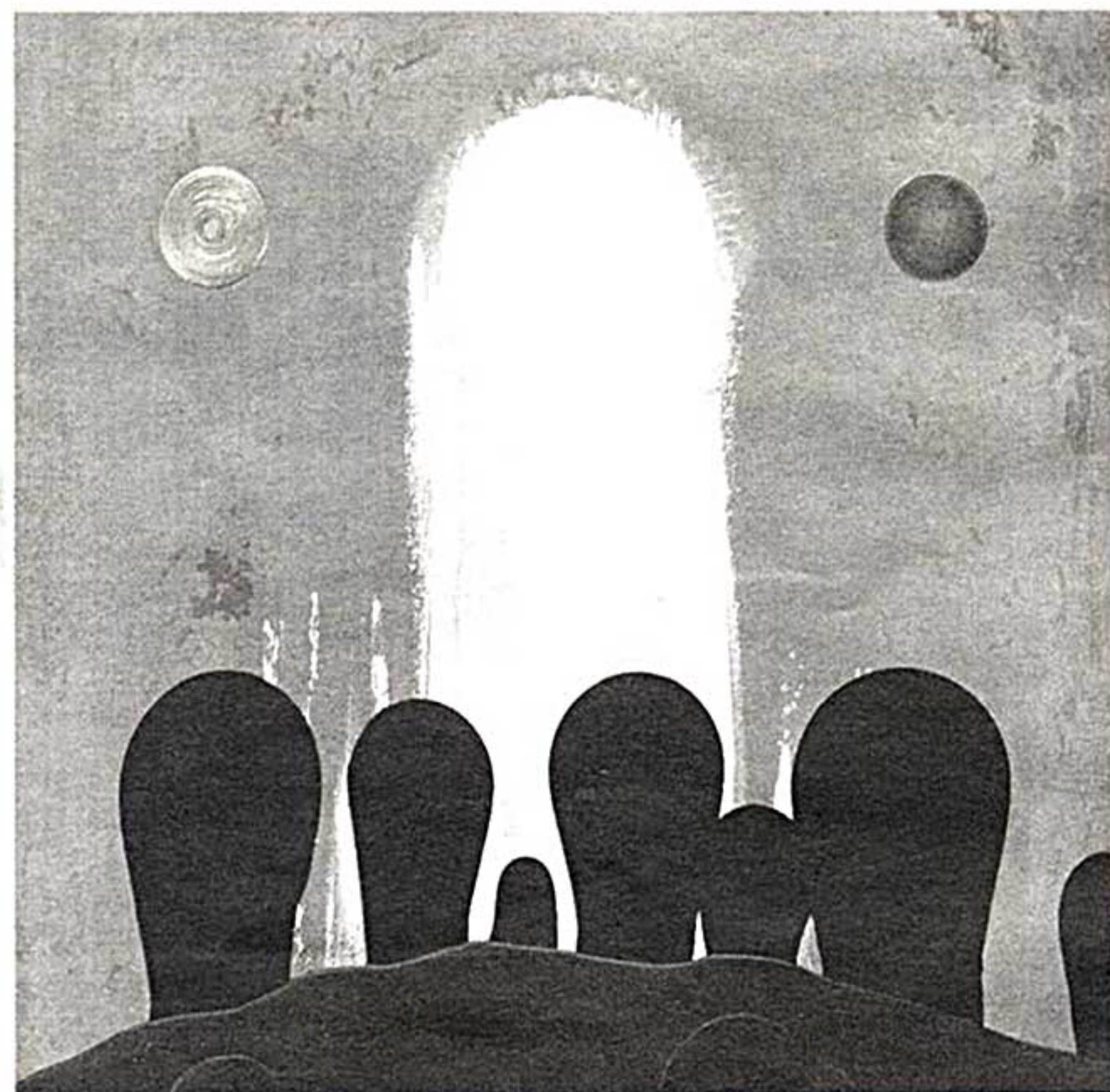
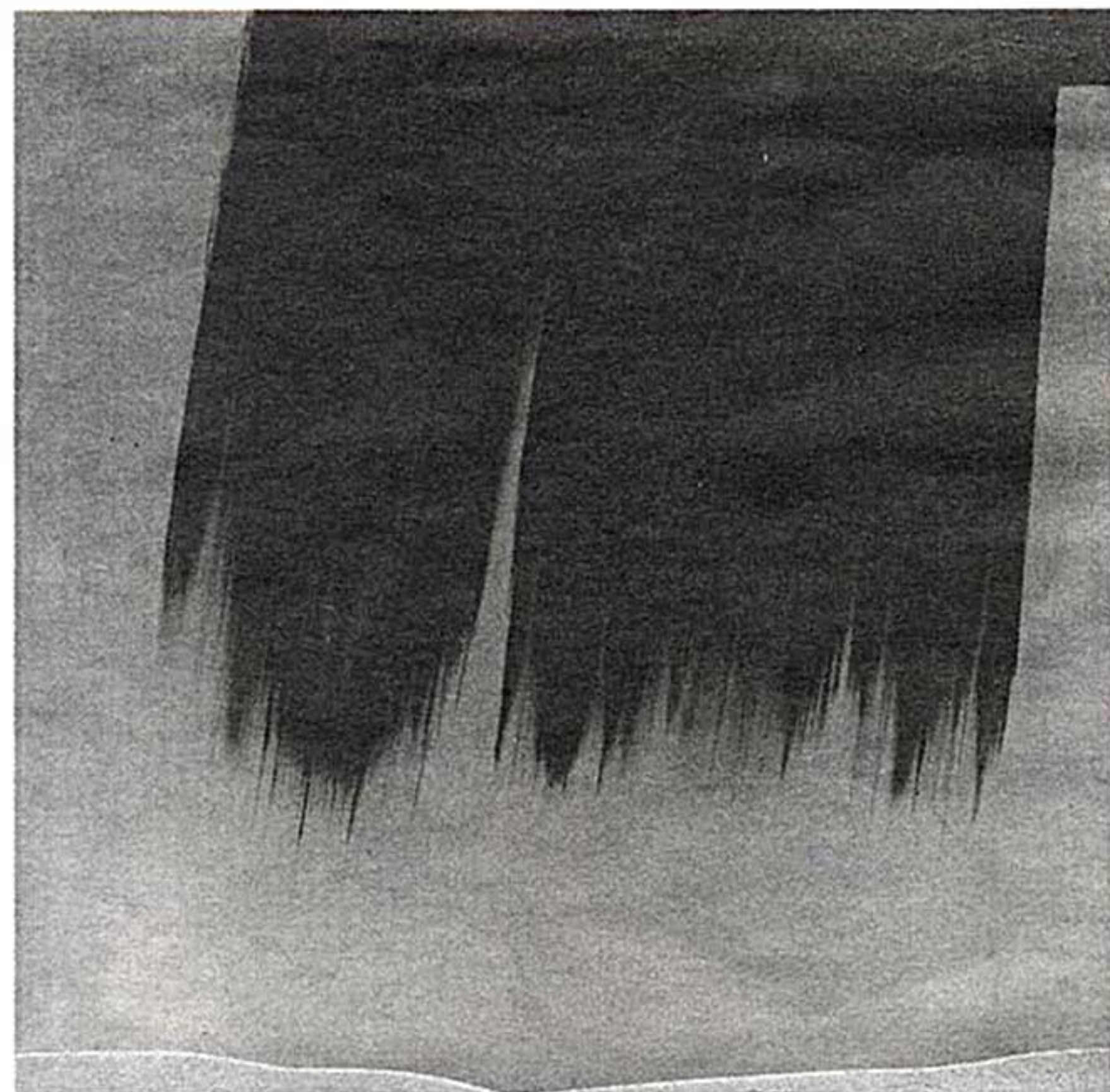
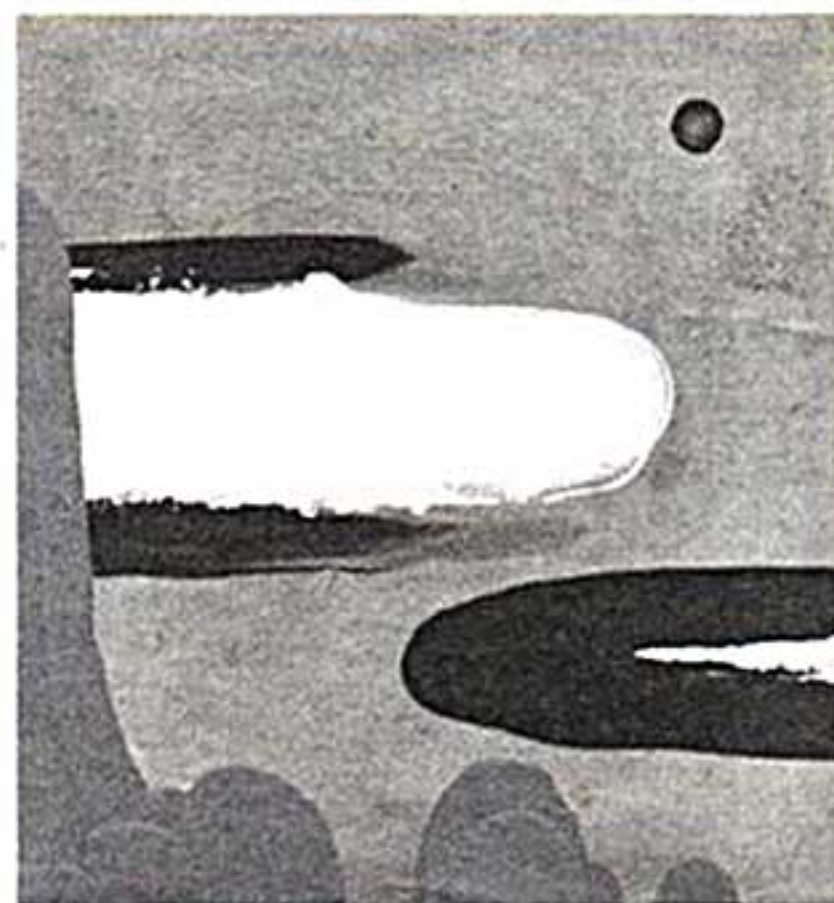
Maalari Ilppo Alho liukuu Tsaikovskista amerikkalaiseen elokuvaan

Taidekritiikki Kuvataiteilija Ilppo Alho (s. 1954) on melko harvinainen tapaus: maalattaessa hän on abstrakti maalari, joka onnistuu samalla olemaan jotenkin pateettinen.

Taiteilijathan eivät yleensä pidä tällaisista määreistä, mutta tarkoitan pateettisella amerikkalaisen elokuvan surkean miehen sijaan pikemminkin jotain samaa kuin **Pjotr Tsaikovskin** veli nimetessään **Tsaikovskin** kuudennen sinfonian Pateettiseksi sinfoniaksi. Jotain samaa Alhon näyttelyssäkin on, ihan vakavastikin ottaen.

Se on samalla tavalla ohjelmallinen kuin kyseinen sinfonia. Samaa teemaa varioivien, teräslevylle akryyli- ja alkydiväreillä toteutettujen mustavalkoisten maalausten voisi katsoa muodostavan sinfonisen runon kaltaisen tarinan- ja aika komean sellaisen.

Ja samoin kuin Tsaikovski, ei Alhokaan halua kertoa eri osien merki-

tyksestä. Itse asiassa Alho ei halua osien lisäksi kertoa kokonaisuudesta, sillä näyttelyn lehdistötiedote on kirjoitettu latinaa muistuttavalla siansaksalla, johon on sinne sun tänne upotettu näyttelyn nimi *Eclipse*. Tämä on sitä Alhon toista pateettisuutta, joka luiskahtaa sinne amerikkalaisen elokuvan puolelle.

Alho on maalaamisen lisäksi tehnyt myös käsitteellisiä installaatioita ja ollut väliin hyvinkin poliittinen. Lehdistötiedotetempu on tieten-

kin taidepoliittinen vastateko nykyisten A4-taidepuheiden loputtomalle filosofiselle höpinälle, mutta kyllähän se vähän lapselliselta tuntuu.

Dolore digna faccumisan estrudem eclipse alissi te cons. Niinpä kuuntelin näyttelyn jälkeen YouTubea **Bonnie Tylerin** vanhan hitin *Total Eclipse of the Heart* (1983). Pateettinen oli sekin.

Otso Kantokorpi

Ilppo Alho tm-galleriassa 29.3. saakka

Väärään paikkaan sijoitetulla penkillä on aiheutettu ikävät jäljet Ruskatalon taideteokseen.

Magneta on kokenut kovia Ruskatalossa

ANNELI TUOMINEN-
HALOMO

Kalajärven Ruskataloon sijoitettua kuvataiteilija Ilppo Alhon *Magneta*-taideteosta on kohdeltu kaltoin. Teoksen omistaa Espoon modernin taiteen museo Emma.

Magneta on neljästä osasta muodostettu, kiinteästi seinään asennettu taideteos. Siinä on kaksi peililasiosiota, lakattu ja värjätty puinen reliefi ja akryylivärimassamaalaus, johon on upotettu led-valoja.

Teoksen vaurioitumisen huomasi taiteilija Alho itse, kun hän meni Ruskatalon sisäänuloaulaan valokuvaamaan teosta.

–Teoksen paikka aulatilassa on suunniteltu yhdessä rakennuksen

piirtäneen arkkitehti **Jaakko Rantasen** kanssa. Teoksen valaistus on niin ikään suunniteltu yhteistyössä, Ilppo Alho kertoo.

Järkytykseni oli melkoinen, kun havaitsin, miten taideteostani on kohdeltu.”

–Järkytykseni oli melkoinen, kun havaitsin, miten tekemääni ja sittemmin Emman kokoelmiin liitettyä taideteosta on kohdeltu. Ei museossakaan saa koskea tauluihin.

Alhon mukaan talon vastuuhenkilöt eivät ole osanneet toimia asiallisesti. Teoksen eteen oli sijoitettu penkki ja vieläpä kiinni itse teokseen kiin-

ni niin, että se on hantannut noin 70 senttiä pitkän jäljen teoksen akryylimaalausosaan. Maalauksen pintaan oli tullut kulumia ja myös lakattu puuosa oli naarmuuntunut. Lisäksi teokselle suunniteltu valaistus oli otettu pois käytöstä.

Taideteoksen rauhaa häiritsi jätteistä, joka ilmeisesti toimi myös oven liikkeen rajoittimena.

–Minulle väitettiin, että penkki on ollut siinä aina, Alho puuskahtaa.

Ilppo Alho ilmoitti teoksen vaurioista välittömästi Emman edustajille.

Hän kiittää museota siitä, että sieltä reagoitiin heti ja käytiin toteamassa vauriot.

Emma aikoo ottaa työn konservoitavaksi ja puhdistettavaksi heti kun se museon aikatauluun sopii.

EMMA - 3/2010, Espoon Modernintaiteen museon julkaisu

ILPPU ALHO

Magneta

TEKSTI LIISA SMEDS
KUVA ARI KARTTUNEN

TEOKSIA
EMMAN
KOKOELMASTA

Pohjois-Espooseen, Kalajärven taajamaan valmistui 1995 arkkitehtitoimisto **Jaakko ja Unto Rantasen** suunnittelema Ruskatalo noin 10 000 pohjoisespoolaisen lähipalvelukeskukseksi. Taloon sijoituivat mm. kirjasto ja terveyskeskus. Kaupunki tilasi uuden rakennuksen aulaan taideteoksen espoolaiselta kuvataiteilijalta, taidemaalari **Ilppo Alholta** (s. 1954).

Kuvien tekeminen on ollut Alholle tärkeää lapsesta saakka, mutta käänteen tekeväksi muodostui perheen muutto vuodeksi Minnesotaan isän tieteellisen työn vuoksi. Paikallisessa koulussa (Parkview Junior High School) tuleva taiteilija saattoi perehtyä kuvataiteisiin huomattavasti laajemmin kuin tavallisessa suomalaisessa oppikoulussa. Tuon vuoden aikana hänen päätöksensä taiteilijan urasta kypsyi, ja kun perhe palasi Suomeen 1970, hän aloitti oppikoulun ohella opinnot Vapaassa Taidekou-

lussa iltaopiskelijana. Suomen Taideakatemian koulussa hän opiskeli vuosina 1972–1976.

Ruskatalon *Magneta*-teoksen (1996) valmistumisen aikoihin, 1990-luvun puolessa välissä, Alhon abstraktin taiteen perinnettä jatkavissa maalauksissa alkoi näkyä uusia elementtejä, esimerkiksi valo (LED-valot) ja peilit, joita oli aikaisemmin käytetty mm. kineettisessä taiteessa. Samaten teosten pintaan alkoi tulla kolmiulotteisuutta. Pian tämän jälkeen hän alkoi myös tehdä kolmiulotteisesti tilaan sijoittuvia maalausinstallaatioita.

Alho valitsi yhdessä talon arkkitehdin kanssa tulevan teoksen sijaintipaikaksi sisäänuloa vastapäätä avautuvan seinän. Neliosainen ja kokonaismitaltaan 210 x 336 cm:n maalaus *Magneta* hehkuu punaisena rakennuksen vaaleassa aulassa. Taiteilijan käyttämä intensiivinen magentanpunainen väri on eräs purp-

puran sävy, joka on saanut nimensä italialaisen Magentan kaupungin lähistöllä 1859 käydyin verisen taistelun mukaan.

Teoksen äärimmäisenä oikealla olevasta osasta erottuu kuvapinnan yli kulkeva, pienten vihreiden valojen vyöhyke. Vaikutelma johdattelee mielen öiselle tähtiäivaalle, avaruudellisiin mielikuviin. Katsoessamme kirkkaalle yötaivaalle, joudumme helposti aineettomuuden harhakuvan valtaan. Maalauksen todellisuudessa avaruus esitetään tiheänä, magentanpunaisena, vellovana massana. Avaruuden mittaamattomuus johdattelee katsojan pohtimaan olemassaolon kysymyksiä. Asetautumalla peilien eteen hän voi myös kokea olevansa osa teosta. ■